

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poște cu bani găta prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețului prenumerării pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 21. ANULU XIX.

Săbiu, in 1426 Martiu 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe un an 8 fl. iara pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repofire cu 3 1/4 cr. v. a.

Sa vorbim ceva si despre Universitate!

Când magiarilor prin diplom'a octobriana li s'au facut concessiuni politice, — ei cu o apretiare nimerita a situatiei au inceput a se ingriji, că plant'a constitutiunii seculare, carea până atunci a jacut unu deceniu amotita in cript'a absolutismului, — de si lovita de bruma autocratica, — căci absolutismulu numai avé putere de a produce sloii de ghiatia, — sa o scôte in primévra. De si diplom'a acést'a nu li-a restituit tôte drepturile constitutionali, precum se cadea, — ei totu-si, condusi de o intielepciune salutare, din motivulu utilității si a vechei practice, au ocupatu si acestu angustu terenu constitutiionale, că din unghiulu acestu s'ermanu culetempusarecucerésca întrég'a fortaretia a constitutiunei.

Acést'a idea, o oftare in directiunea acést'a m'a cuprinsu cându s'a conchiamatu Universitatea fundului regiu pre Ianuariu anului curinte.

Universitatea este restulu celu din urma din autonomi'a Transilvaniei, — din fortaretia acést'a susta numai unghiulu — fortulu „Universitatea.“

Déca amu fi presupusu, ca deputatii universitatiei voru luá de exemplu intru tôte purtarea magiarilor in deceniulu trecut: atunci aru fi trebuit sa asteptámu, ca garnisón'a acést'a mista, compusa parte din adoratorii lui Pétrascumpa (Reichenstein) parte din nesce fiintie tinere, care cugela, ca de aci incolo voru puté trai si fara laptele muma-sea, — si va dá tóta sil'a si trud'a, de a recastigá autonomi'a țierei, punendu piciorulu in pragulu universitatiei, si folosindu-se de dreptulu de resolutiune, de propunere, de reprezentatiune, de petitiune si cine sci inca de ce drepturi!

Insa eu nu amu cutezatu a conditioná restitueria autonomiei țierei dela activitatea acestei universitati, ca totu partizanii ei de ambe categorii o-au maritatu succesive unii la Vien'a altii la Pest'a.

Pentru ce se nu fi fostu si ardelénii nostri Iliaci. Iliacos intra muros ecti.

Asiá déra nice amu asteptatu pentru asiá ceva vre-o lupta dela patres conscripti ai nostri. Ceea ce amu asteptatu si asceptámu cu totii este, că universitatea, provocata fiindu din partea regimului, sa si deo in privint'a unei legi municipale si comunale unu astufeliu de votu, sa propuna regimului o asemenea lege, care corespunde cerintieloru poporului din fundulu regiu, — principiulu libertatietei si a egalitatietei in drepturi si datorintie, că legea municipale si comunale sa fia libérale, drépta. Ori ce alta lege aru fi neindestualitóre si regimulu nostru constitutionalu trebuie sa țienă ceva la aceea, ca poporulu sa fie indestitulu si in stare buna.

Universitatea a si pasitu la deslegarea acestei cestiuni. Insa ce sa vedi? Farin'a orbului! Trei proiecte de lege s'au prezentatu, unulu mai draconicu de câtu altulu, — pre intrecute vréu sa scurte drepturile poporului, insa la datorintie, din care poporului-i-a aruncatu in grumazi partea leonina (sit venia verbo) — nici unulu nu ia privire.

Deputatii români — se intielege, — in minoritate, — nu voru poté scôte la desbateri nimic'a la cale, — se voru a lipi ori langa Alt — ori langa Jung — saxeni, ori langa d. Zaminer.

O, Zaminer, Zaminer! Pentru ce nu au români unu Zaminer? Diogenes mai de trei luni cautu cu lumin'a diu'a mare dupa unu Zaminer romanescu! carele sa fi trentitu pre mės'a verde in alu doilea catu alu universitatiei unu proiectu adeveratu libéralu si dreptu, că celu putienq dela

elu sa invetie insii români, streinii si regimulu, ce vréu români. Si asiá altu campu nu avem, de a ne esprimá vointi'a!

Censorius.

Eveneminte politice.

Aici in locu decurgu desbaterile universitatiei fundului regiu. Vre o câtevav notitie scurte amu adusu si noi despre densenle. De unu tempu in cöce acele au inceput a avé o insemnatate mai mare, din cauza ca ele se ocupa cu cestiunea privitoria la organizarea municipale a acestui teritoriu. Valorile desbaterilor au ajunsu la o inaltime mare. Diferite proiecte se prezentara la desbaterea generale afara de alu comisiunei emise anume spre acestu scopu. Cei siese deputati români, ce se afla astadi in universitate au pledatu prelänga proiectele cele mai apröpe de a fi numite libérale.

Cu privire la cele din afara aflámu ca se vorbesce, ca si statulu nostru va avé unu reprezentante la serbarea triumfale in Berlinu.

Din Parisu vinu sciri triste. Cetatea acést'a se afla in potestatea comisiunei centrale. Dupa sciri mai nóuve au cursu déjà sânge in Parisu. Anarchi'a si dupa acest'a prussianii amenintia de nou pre francesi. Se vorbesce ca Napoleonu prin agenti platiti inca aru fi amestecat in turburările ce se desfasiura până acum in Parisu, cari inse si potu aruncá taciunii loru aprinsi si in alte părți, spre a aprinde resbelulu civile.

Diet'a Ungariel.

Siedinti'a din 13 Martie. Presiedinte: Somssich.

Protocolulu siedintiei trecute se autentica. Presidulu anuncia mai multe petitiuni, cari se tramitu comisiunei petitionarie.

Ministru S z l á v y ascerne spre desbatere unu contractu de amicitia si comerciu cu republic'a Guatemala, unu contractu de comerciu si navigatiune cu Spani'a si proiectulu de lege pentru unu contractu cu Sacsoni'a privitoriu la imbinarea drumulu de feru. Se voru tipari.

Dupa aceste raspunde ministru S z l á v y la unele interelatiuni, pertru noi de putienu interesu. A. Csiky presinta unu proiectu de conclusu, prin care sa se oblige ministrii, a raspunde in res-tempu de 15 dile la ori si care interelatiune. Se va tipari.

Referintele comitetului petitionariu, In. Hajdu, presinta programulu 39 a petitiuniloru resolve de comitetu. Se va tipari si distribui.

La ordinea dilei sta a trei'a cetire a proiectulu de lege despre cumperarea galeriei eszterhaziane. Se cetesce si primesce definitivu.

Urméza raportulu comitetului petitionariu despre petitiunile care se contien in programele n. 28, 30, 33, 34, 35, 36, 37, si 38; petitiunile aceste parte se iau spre sciintia, parte se tramitu ministriloru respectivi.

Siedinti'a din 14 Martie. Presiedinte B. Perczel. Protocolulu siedintiei precedente se cetesce si autentica. Deputatulu Dr. Gr. Patruban ascerne o petitiune, care se tramitu comisiunei petitionarie.

A. L a z a r presinta unu proiectu de conclusu, prin care cas'a sa aviseze pre minist. de comunicatiune, a veghiá cu tóta energi'a că drumulu transilvanénu de ostu sa se cladésca in intielesulu art. de lege 45: 1868. Se va tipari.

Se mai resolvescu unele afaceri neinseminate si apoi se incheia siedinti'a.

Siedinti'a din 15 Martie a casei deputatiloru o deschide vicepresiedintele St. Bittó la 12 ore. Protocolulu siedintiei precedente se autentica, pre-

siedintele anuncia mai multe petitiuni incurse, care se tramitu comisiunei petitionarie.

I. S c h v a r z intereléza pre ministru de cultu si instructiune in privint'a publicarei dogmei de infalibilitate in mai multe diecese.

Referintele K. S z é l l presinta proiectulu de lege compusu de comitetulu financialu despre bugetulu a. 1871. Se va imprime si tramitu sectioniloru spre pertractare.

La ordinea dilei sta raportulu comitetului financialu despre titulu neresolvita a acoperirii es'ra-ordinarie, care se referesce la vinderea unor particele din bunurile statului. Comitetulu propune a nu se vinde cea ce se si primesce.

Incheierea siedintiei la 1/2 2 ore.

Presiedintele S o m s s i c h deschide siedinti'a din 17 Martie a casei deputatiloru la 10 ore.

Protocolulu siedintiei precedente se autentica. Presiedintele anuncia mai multe petitiuni, care de odata cu cele ascernte de deputatii I. H o d o s i u si I r á n y i se tramitu comisiunei petitionarie.

Referintele comitetului centralu, K. S z é l l, presinta raportulu despre legea bugetului. Raportulu se va imprime si pune in siedinti'a de mână la ordinea dilei.

Referintele comitetului centralu, Lad. S s ö g y é n y i, presinta rapórtelē despre proiectele de lege privitoare, la contractele de tradare cu regatele Sivedi'a-Norvegi'a, Itali'a si republic'a Francia, la creditulu suplementariu pentru provisoriulu administrativu in Fiume si inmultirea judiloru la tabl'a regia. Rapórtelē aceste se voru tipari si pune dupa resolvirea bugetului la ordinea dilei.

Referintele com. centralu, A. P o l s z k y presinta raportulu despre proiectulu de lege relativu la instructiunea elementaria a adultiloru. Se va imprime si pune la ordinea dilei.

La ordinea dilei sta bugetulu casei pentru lun'a Martie. Se votéza cu 81,050 fl. 8 xr.

Incheierea la 3/4 1 ora.

Siedinti'a din 18 Martie. Dupa finirea formaliloru intereléza P a v l o v i c s pre presiedintele ministriloru, are cunoscintia ca unu caletoriu francesu, cu numele Victor Jean s'a tienutu in Agram o luna de dile in carceru si ca voiesce ai dá satisfactiune?

Emericu S t a n e s c u indrépta către ministru de interne trei interelatiuni. Elu intréba adeca, din ce cauza e postulu unui vice-notariu intr'unu satu românescu de lângă Versietiu din Augusta ne-ocupatu; ca voiesce in fapta a denumi de comite supremu pentru comitatulu Aradului pre unulu care nu e nici românu nici nu cunósce limb'a românesca; si in fine din ce cauza se citéza pre pasapórtelē principatele dunarene deosebitu că Moldavi'a si Valachi'a.

Interelatiunile se tramitu ministriloru respectivi.

St. E d e r presinta unu proiectu de resolutiune, prin care sa se aviseze ministru de justitia a ascerne câtu mai ingraba proiectulu de lege despre abrogarea beneficielor regalie, că sa se póta resolví, inca in sessiune curgátóre. Se va tipari.

Presiedintele ministriloru, conte A n d r á s s y, presinta cele cinci legi despre honvedime sanctionate de M. Sea, câtu si legile despre responsabilitatea si pensinarea judiloru. — Aceste legi se promulgara indata.

Dupa aceste se deschide desbaterea generala despre proiectulu de lege relativu la bugetulu pentru 1871. Că referinte alu comisiunei centrale fungéza K. S z é l l, care prin o vorbira scurta recomanda proiectulu spre priimire.

H o r n face objectari contr'a tocmitatiei com-punerei bugetului; in combate inse K. S z é l l si

ministrul Kerkapolyi ca ce legea se priimesce că baza pentru desbateră specială. In desbateră specială face Irányi la titlul: „Participarea Ungariei la spesele comune”, propunerea:

„Căsa sa-si exprime reprobarea, ca regimulu n'a intervenitu la negociările de pace in favoarea Franciei”. Lokay, Tisza si Ivancă vorbesu contr'a si accentueza interesulu Ungariei la unirea Germaniei. E. Simonyi vorbesce pentru propunere; densulu afirma ca regimulu a fostu terorisatu din partea Rusiei.

Cetimu in „Tr. Carp.” dela 7 ale curentei:

„Gazeta Bursei din Berlinu” publica urmatoarea declaratiune a doctorului Strusberg:

Cătra redactiunea „Gazetei Bursei din Berlinu”.

Domnule Redactor! In editiunea de sera a gazetei d-vostre, din 7 Martie, se gasesce urmatoarea depesie din Bucuresti:

Bucuresti, in 6 Martie ser'a. „Raportulu comisiunei insarcinata de camera cu afacerea cuponului de plată a cailor ferate române, s'a publicatu astadi in limb'a româna. Elu imple 31 de colone ale „Monitorulu Oficialu”. Desbaterile in camera asupra acestei afaceri voru incepe mâne. Comisiunea a declarat ca numirea dlui Ambronu ca comisariu alu statulu aru fi fostu ilegala; testulu pre obligatiuni n'aru fi conformu cu actulu de concessiune; guvernulu n'are nici o directa obligatiune cătra posesorii de obligatiuni pâna nu va fi primitu liniile terminate ale cailor ferate, si prin urmare n'aru fi obligatu de a plăti cuponulu lunei lui Ianuarie.”

Credindu ca acesta depesie reproduce cu esactitate cuprinderea esentiala a raportulu, prin acesta mi se da ocaziunea a explica claru printr'o declaratiune in gazeta d-vostre, positiunea mea in privinta acestei afaceri.

Cestiunea de care o vorb'a, se despartiesce in două positiuni cu totul deosebite un'a de alt'a, si este in interesulu posesorilor de obligatiuni de a o desparti cu strictetia.

Eu sum pre de e parte intreprinditoriu alu cailor ferate române, si sum in acesta calitate in relatieune si in socoteli cu guvernulu român. CREDU ca suntu in dreptu a avea pretensiuni insemnate asupra fondulu de constructiune, respectivamente asupra guvernamentulu român. CREDU

ca amu lucralu ceva si ca amu implinitu ore cari datorii; dara dupa parerea mea, guvernulu român in deosebite importantie n'a indeplinitu obligatiunile sele cătra mine. Guvernulu român este de o alta parere si din acesta s'au ivitu diferentia, a căror'a solutiune este numai unu lucru intimu intre mine si guvernulu, care pre de o parte aru trebui sa adauge la fondulu de constructiune alu platii ulterioare seu pre de alta parte aru pute sa lu oblige, de a pune la dispositiunea guvernulu banii necesari pentru plat'a dobeditoru.

Tote acestea nu atinga intru nimicu interesele posesorilor de obligatiuni, fiindu ca pre fia-care obligatiune s'a garantatu oficiale prin delegatulu ministerulu de finantie alu României, directorulu ministerulu, domnulu Winterhalder, cu subscrierea sea propria si cu punerea de sigiliu alu statulu urmatoarele:

„Guvernulu român garantéza posesorulu acestui titlu alu drumulu de feru, o dobânda anuală de 7 1/2%. Acesta garantă incepe dela emiterea obligatiunilor, si continua nepreschimbatu totu timpul duratei concessiunei de 90 de ani, calculati cu necepere din ziua deschiderii liniei Galati-Roman.”

In conformitate cu actulu de concessiune cu dat'a Bucuresti, 21 Septembrie 3 Octomvre 1868.

Declaratiunea comisiunei de ancheta, care pre cum speru nu va fi aprobată de camera, nu coresponde cu circumstantiele, căci imprumutulu s'a făcutu pre bas'a unei legi a tiei, si d. Ambronu a functionatu numai ca comisariu, adeca spre a intretine relatieunile intre guvernulu si mine, si de aceea este cu totul indiferentulu pentru cestiunea de fatia. Datori'a guvernulu este recunoscuta de cătra autoritatea competentă româna prin iscalitura.

Testulu obligatiunilor este conformu cu acelu alu concessiunei si recunoscerea inscisa pre fiacare obligatiune, nu mai lasa nici o indoela asupra cuprinderii. Me abtinnu de ori-ce critica asupra votulu ce a datu comisiunea camerei, fiinduca camera nu se mai pôte ocupa cu acesta afacere; căci dupa ce odata o lege votata cu participarea ei a devenitu perfectă, este numai o cestiune esecutiva, spre a se aplică. Schimbarile dese a ministerilor in Români'a au fostu, cu parere de reu, caus'a de nu s'a pututu termina nici o cestiune cu autoritățile competente. Abia se reesi a se prepară veri-o lucrare pentru a fi tractata, ca altu ministeru se presentă alu cari'a probleme principali că refluxu alu fluctuatiunilor politice din Camera,

eră de a pune in indoela si de a desaproba ceea ce au facutu seu a voitutu sa faca predecesorii sei. Din nenorocire si cestiunea cailor ferate, destinata a face fericirea tiei, si care prin terminarea a unui resou de aproape 70 de mile, produce deja efecte folositoare, a devenitu o cestiune de partida, in care s'au pusu la o parte cu totul atatu interesele calei ferate, precum si acele ale intreprinditorulu. Speru, ca ministerulu actualu, va adoptă unu punctu de vedere mai independentu! celu putinu speru acesta! Pana atunci, adeca pana la implinirea acestei sperantie, si pana candu guvernulu român si va implini in totalu tote obligatiunile sele cătra mine, si fiindea in momentul de fatia cestiunea se afla intr'unu studiu variatu, pentru ca guvernulu român a desavuatu pre comisariulu seu care a scrisu declaratiunea dela 31 Decembre, nu potu face altu de cătu a declară, ca numai guvernulu român incomba datoriă de a plăti dobedindile pentru obligatiunile guvernulu, cari se afla in circulatiune, si nici de cum mie; si ca pentru mine numai atunci cea esista unu motivu d'a me ocupă cu cestiunea de fatia, deca proprietarii obligatiunilor m'aru autorisă de a starui că guvernulu român sa si implinesca datori'a sea mentionata catra detentorii de obligatiuni; care detentoru resulta pentru guvernulu, fara alta confitiune, din garant'a dobedindilor cari incepu din ziua emisiunei obligatiunilor pana la terminulu prevediutu in textulu obligatiunilor.

Deca guvernulu român crede ca are pretentii in contra mea, — este liberu sa le radice; insa nu esista nici-o indetorire a concessiuniloru cătra detentorii de obligatiuni, si prin urmare este chiaru in interesulu loru de a luă guvernulu român posibiliteatea de a se pune la adpostulu pretentiu-lor cari crede ca le are vis-a-vis de mine, seu de a gasi unu pretextu in acele pretentii; in casu candu guvernulu aru avea acestu scopu; (unu lucru ce nu-mi vine a crede in interesulu onorei guvernulu.)

In ori ce casu, aceste cestiuni numai atunci potu deveni existente, dupa ce guvernulu va recunosc obligatiunea sea de a plăti dobedindile.

Obligatiunile cailor ferate române cu 7 1/2 la suta, suntu emise ca efete de statu, si la acesta emisiune au contribuitu concessiunii numai ca nisco agenti ai satulu. Ei n'au nici unu interesu la rezultatulu cailor ferate, afara de o provisiune asupra produsulu exploatarei. Atatu folosulu cătu si amortisarea suntu numai si numai in favoarea

FOISIORA.

In vagonu.

Umorésca.

Liberu dupa I. Rosen.

„De acum me numeru intre cei morti, iubitoru!” striga posesorulu Valeriu Vulturescu cându intră in societatea noastră, „plangeti si ve tânguiti, imbracati-ve in sacu si cenusia, daru nu me compatimiti, căci am moritu fericitu.”

„Vai noué,” am strigatu cu totii imbraciosindu mortulu cela voiosu, carele dupa o absentare de 14 zile numai atunci se presentă in societatea noastră. „Dar spune-ne” striga capitanulu nostru Crâmpitua, unu doctoru de filosofie care eră celu mai perfectu in betia, „cum ti s'a intemplat nenorocirea, grabesce, si nu lasă sa ne torturamu atât.”

„Ei bine, ascultati cu totii, si faceti si voi că mine,” dise Vulturescu, si toti ne-amu asiediatu in giurulu mesei bine providute, avendu fiacare d'a drept'a cate o luminare aprinsa, adeca cate unu pocalu de locaiu, sa ne mai tréca de ne-casu, si ascultamu la vorbele mortulu fericitu.

Inainte inse de a reproduce naratiunea lui, me simtiu detoriu a dá lectoriloru unele desluciri necesarie in obiectulu acest'a. Societatea, in midilocolu carei'a se presentă Vulturescu, custă din 15 membri, cari au fostu odinioara conscolari, si cari pre lângă tota diversitatea conditioniloru, in cari se aflau, nu poteau se-si uite de colegialitatea si de amicitia loru de candu au fostu studenti. Acestia, amesuratu unei inoieteli, se adunau in tota septeman'a de trei-patru ori la unu otelu insemnatu — de si nu chiaru cum e „Grand Hotel de Kikiri” de aici din Subia — si petreceau cu man-cari si beuturi, vorbindu despre tote, numai despre afacerile si ocupatiunile, ce atingu pre fiacare in parte nu le eră permis a ameni nimicu. Unulu

că acest'a se pedepsea cu o multa de bani anamita, cu care apoi in fiacare anu se arangia unu prandiu pomposu, la onomastic'a cutarui membru dopa etate. Societatea acest'a constă din morti si vii. Viu erau cei oltei, adeca neinsurati, iera morti se considerau cei ce au luat asupra-si jogulu casatoriei, cari dupa opiniunea loru, suntu numai umbrele loru proprii, numai nisco creaturi fara corp.

Dupa ce lectorulu scie acum pentru ce se numeră Vulturescu intre cei defuncti, ne potemu întorce la naratiunea lui, reproducendu-o precum urméza; elu incepr:

„Cu 14 zile inainte de ast'a me aflám, dupa cum sciti, pre carulu de focu catra Vien'a. Aveamu acolo se-mi implenescu o afacere forte placuta. Mi morise o matusia, care me facu erede preste 50 mii fl.; spre fericirea mea nu o cunosceamu, si asiá n'amu avutu a versă lacrimi dupa dins'a. Me duceam dara la Vien'a se-mi primescu ereditatea acest'a. Eră mai se remanu de caru, sunase dejă 3 ore candu amu intratu in porticu. Conductorulu me indesa intr'unu cupeu, locomotiv'a sufla si noi plecăm. Eră căm rece. Io me invelescu cu mantau'a, me razemu intr'unu anghiu si esaminezu persónele, ce erau cu mine. Insa fiindu vagonulu forte pucinu iluminatu n'amu potutu observă decâtu trei figuri că nisco mumie, dintre cari cu două eramu fati'a in fati'a iera a treia 'si luase o positia tare comóda langa mine. Toti taceau, eu inca nu prea avému apetitu de conversari. Inchisei deci ochii si me încercai se adormu. Abia cale-torisemu cateva minute, candu un'a dintre figurile ce eră vis-a-vis de vecinulu meu, dedu deodata unu tipetu, si esclamandu „impertinentule” si parasescu loculu si se pune chiaru vis-a-vis de mine. Vecinulu murmură unu „pardonu,” eu stamu uimitu vedendu ca toti se uitau la mine. Vocea prima cu tote ca eră iritata, totusi eră forte frumósa, si a proportiune, amu conchisu ca trebuie se vina dela o persóna femeiasca incantatoria. Si nu m'am insielatu

Preste pucinu me agraesce visaviulu. Te rogu d-le, dise cu voce tremuranda, ia-me sub scutulu DTale. „Domnulu acest'a,” aretandu spre vecinulu meu, me urmaresce cu o impudentia ne mai audita, de cându m'a vediatu in sala unde amu acceptatu pana la suirea in vagonu. Si asiá e de nedelicatu, in-cătu . . .”

Io mesuru pre vecinu din crescutu pâna in talpi, si respundu: „n'ai nice o téma te aperu.”

„O! nu me temu de locu,” respunde ea, „in casu de lipa me sciu folosi de manile estea, cari de multu dorescu se vina in conflictu cu fisonomi'a acestui impertinentu, deca me temu de unu scandalu, ce n'aru fi corespunditoriu portarei unei dame.”

„Domn'a mea,” gangavi strainulu, „te asiguru ca eu.”

„Tacere,” apostrofă dam'a, deca vrei sa te scusezi, atunci postesco a te adresă cătra domnulu acest'a.”

„Domna, me tractezi că pre unu copil,” respunde iritatu vecinulu meu, „poftimu maniera.”

„Domnulu meu, su silitu a te provcă se dai pace domnei,” disei eu, „căci ori ce atacare me atinge pre mine, că pre aperiatorulu ei.”

„Pucinu mi pasa,” murmură elu, „altfelu de aperiatori casuali suntu forte suspecti.”

„Eră sa nebunescu de mania, esti unu nerusinat domnule, i disei, trebuie sa te indereptu.”

„Ast'a e prea multu, ceru satisfacere,” dise elu furiandu-se, si l'amu vediatu ca i scanteiau ochii prin intunerecu.

„Ti voi dá satisfacere, disei totu in acelasi tonu, ori cându si unde vrei.”

„Bine, atunci la statiunea proxima murmură elu, si si întorse facia de cătra mine.

„Nu vei face acesta, dlu meu,” dise eu unu tonu dulce visaviulu meu, „mi aru pareă forte reu, deca pentru mine ti s'aru intempla vre-o nenorocire.”

guvernului român, și obligațiile aveau numai valoarea ce li se dedese și li se putea da prin garanția guvernului român.

Comunicația despre votul emis de comisiunea camerei, me îndemna, pentru a me feri de interpretări gresite și cereri nefundate, — de a declara în modulu celui mai pozitiv că, cu toate că am avut intenția de a face sacrificii personali pentru înlăturarea dificultăților momentane la plată dobânditorilor, însă încercarea din partea camerei române și a unor personaje politice din România de a se sustrage îndatoririlor către posesorii de obligațiuni, me silescu a declara spre apărarea onoarei mele, cum că eu, vis-a-vis de publicu n'amu nici o obligație la plată dobânditorilor, și nu o recunosc în nici un mod, din contra trebuie să îndreptez pre detentorii de obligațiuni cu cererile lor numai către guvernul român, căci elu este singurul cel obligat. Dece dăru nu se va urmări cu plată din partea guvernului nici acum la termenul celui hotărât, atunci se vor uni posesorii acestor obligațiuni spre susținerea drepturilor lor, și vor fi siliți a constitui o autoritate, care în acord cu reprezentatii diferitelor țări, alu caror a supuși sunt interesatii, va negocia cu guvernul român, și în casu de trebuință va putea face demersurile necesare.

Cătu despre creditul țerei, este adevăratu că administrația financiară în România, lasa multe de dorit, și se poate întimpla casulu că guvernul român să se găsească în nisele dificultăți financiare trecătoare; dar nu trebuie să scapăm din vedere că proprietatea statului român valorează pentru 1 1/2 miliarde de franci, pre cându detoriile statului, însuși cu obligațiunile căilor ferate — nu facu nici jumătate de miliardu, căci țera este foarte roditoare, isvoarele ei voru fi înca mai productive prin căile ferate, și proprietatea statului crește din ce în ce în valoare.

Opiniunea mea este dăru, că deca posesorii obligațiunilor voru stă nemiscati și hotărâți pre acestu singuru punctu de vedere justu, adeca că obligațiunile sunt garantate de guvernul român, eu care întielesu ele au fostu și primite de publicu, atunci lumin'a se va face și afacerile voru deveni mai simple, fiindcă atunci cererile detentorilor de obligațiuni se voru îndrepta către acea autoritate, care singura este obligată la plată dobânditorilor, și care este totu d'odata în deplină stare de a înde-

plini detoriile sea. Cătu despre mine, nu voia lipsi de a contribui cu cea mai mare bună voință spre a ajunge la acestu scopu. Dr. Strussberg.

Romani'a.

Au vorbitu în fine și cei doi fosti ministri pre cari i acceptă cu nerăbdare publiculu să se esplice, unul a fostu ministru amicu alu constituției și celălaltu fostu ministru alu statului din 2 Maiu; celu dintaiu d. Ioanu Brătianu, autorulu concessiunii și alu actului adițional secretu, și celu de alu doilea d. Michailu Kogalniceanu acusat de către raportulu comisiunii camerei că aru fi primitu să se faca avocatulu alu companiei nemțiesci.

Dumnelei a abordat chestiunea într'unu modu abile, declarandu mai intaiu că de si i s'a propus sa se însărcineze că avocatulu cu procesele companiei reprezentată prin doctorulu Strussberg, n'a pututu primi această însărcinare, din cauza că nu voia să-și intrerupa de locu acțiunea sea politică, la care aru fi trebuitu să renunțu, și ca în loculu seu a recomandat pre reposatul Al. Cociu: apoi a luat în critica acușatiunile ce s'au adus de comisiune contr'a ministerului din care a facutu și dumnelei parte, și după ce a observat în trecut că raportulu în locu d'a servi interesele statului, serva interesele lui Strussberg, pre cătu timpu se acusa prin tressolu ministri că ei au încuviințat toate calcările de concessiune în favorulu concessionariloru, a spusu ceea ce scie invocându circumstanțe atenuante.

A spusu d. Cogalniceanu cum numirea lui Ambron nu se poate imputa ministerului din care a facutu dumnelei parte, pentru că acestu Ambron eră destinat, înca de pre cându se votă concessiunea, să aibe misiunea de comisariu alu guvernului român la Berlinu, și ca dumnelei a știut despre acest'a, întrebându chiaru pre Strussberg, care i a responsu la obiecțiunea sea că comisariulu strainu va fi o garanție pentru capitalurile nemțiesci.

A probat apoi d. Cogalniceanu că din numirea lui Ambron nu a rezultat nici o calcare de constituție, pentru că comisariatulu de la Berlin nu se poate numi funcțiune, care, spre a fi ocupată de unu strainu, urmă să se facu o lege specială, ci trebuie să se numească misiune simplă într'o afacere că durată scurtă; comisariulu de la Berlin a fostu ceea ce se numește în englesesce agentu financiaru, și nici a primitu veri-odată lăfa

din budgetu; comisariatulu lui Ambron spre pas-trarea și emiterea obligațiuniloru Strussberg este asemenea comisariatulu d-lui Grant, care și dumnelei streinu nu s'a numit în urmă unei legi speciale agentu controlatoru alu României la Londonu pentru baterea monetei de arama.

A mai arătat apoi, în ceea ce privește acușatiunea că s'aru fi schimbatu textulu concessiunii pre obligațiunile confecționate pentru a dăru ora cu emisiunea din București, că obligațiunile nu îndatorăza pre stat, ci pre concessionali la plată dobândiei, și cetesce și textulu obligațiunii pre contr'a-pagin'a obligațiunii; iera pre pagin'a I. a obligațiunii nu se reproduce nici unu articulu din legea concessiunii pentru că să se pōta sustine pre-cum face raportatorulu că s'a alterat textulu cutăroru articuli din concessiune.

După acest'a d. Cogalniceanu a venit la propunerea următoare care se depusese la birou, și a arătat că nu este constituțională a se votă prin simplă majoritate dăru în judecata a ministriloru, seu sequestrarea averei lor, și a facutu apelu la respectulu acestei constituții din partea acelor a cari se dau dreptu apertori ai ei, pentru că nu prin acest'a să se dea dreptu și altor a sa o violeze.

Camer'a, luându în considerațiune raportulu comisiunii însărcinată cu cercetarea chestiunii Strussberg și expunerile facute de guvern în această privință;

în urmă discuțiuniloru urmate;

Declara:

I. Ca obligațiunile drumulu de feru fiindu emise de concessionarii Strussberg et compania în numele lor propriu, statulu român nu este obligat în nici unu pasu și către nimeni la altu-ceva de cătu a asigură concessionariloru neajunsulu venitulu netu până la 7 1/2 la sută la capitalulu nominalu din diu'a primirei drumulu de feru, conformu concessiunii;

II. Ca această concessiune fiindu o lege, guvernulu este invitat a pădi cu sântiență strictă ei aplicațiune;

III. Ca din capitalu în numerariu, ce concessionarii si-au procurat prin obligațiuni emise de densi, restulu preste cele eliberate conformu art. 9. din concessiune, fiindu destinat numai pentru construirea căilor ferate și că garanția pentru terminarea întregulu resou, acestu restu în numerariu, produsu din vânzarea obligațiuniloru să se

„Astfelu eramu încurcatu într'unu duelu pentru o damă, pre care nice nu o cunoseam, ce e dreptu presupuneam că e frumoasă, însă nu eramu siguru fiindu că, de o parte, eră întineracu iera de alt'a, ea eră bine învelită. Cu toate estea simțiamu o simpatie, o înclinare spre dens'a, rezoluțiunea ei mi plăcu tare și me bucuram de aventur'a mea, fără a ști pentru ce.”

„Într'aceea amu ajunsu la stațiune.”

„Pausa de 5 minute”, striga conductorulu.

„Poftiti! Domnule”, disei către vecinulu meu, și m'amu datu diosu din vagonu. Elu și i a t a s c a de caletoriu, (geamantulu) și mi urmăza numai de cătu. Fără se i pese de mine ceva, se duce la vagonulu mai de aproape și face semnu să se sue în elu. Eu după densulu. Lu apucă de mână, și dicu: Ce faci domnule? poftesce...”

„Ce vrei dle”, me întrebă elu, și se încerca se scape.”

„N'ai disu că la stațiunea mai de aproape —

„Me voiu sui în altu cupeu, firesce asiă am disu”, me intrerupe elu numai de cătu. De altmintrea mai convenim, aici e biletulu.

Mi puse o hărthia în mână, se sue în vagonu iera eu me întorsei la alu meu, căci conductorii erau ga'ta. Visaviulu meu vediușe, deschidindu usi'a totă întempleră mea și ridea asiă de frumosu și plăcutu, încatu trebuia se-mi propună a fi constantu, să nu cadu în erorea vecinulu meu pre care-lu spedasem. Me trantii în anghiolu meu și me încercai a descifra biletulu eroului necunoscutu. Mi succese. Amu cetitu: Ionu Sioimescu, recomanda vinu de totă speci'a. Rideam în pumni, de stă să-mi sara ererii, pentru aventur'a ce eră se incurce în lupta sangeroasă pre un'a dintre cele mai inocente creaturi, pre unu vândietoriu de vinuri. Mi s'a parut că vecin'a mea se mira vedindu-me că ridu asiă dintr'odată, deci ie tinsei biletulu, sperandu că dōra si va dă îndreptu velulu se-i potu vedea faci'a ce me facea să fiu asiă curiosu. Dar' m'amu înșelatu, ea nu-și ia velulu de

pre faci'a, ci pune biletulu frumusieli în tasca, mi tinde man'a și mi dice: „Ti multumesc, dle, că mai scapatu de acestu individuu molestuu”. — Dd'euulu meu, ce manutia... micutia și mōle că de matasa... ai fi potutu — o stringe — până la învierea mortiloru, și n'ai fi datu de vre-unu osutiu. „Si asiă fi stensu-o bocurosu, dar' ce-si potea închipui dam'a de mine, mi-asiă fi perdatu totu creditulu că apertoriu și asi'a nu o voiamu, pentru cătu bunu e în lume. Asiă m'amu multumitu stringendu-o foarte pucinu și i-amu lasatu manutia, de si me dorea foarte tare. —

„O de asiă fi potutu vedea, ore suride, și eramu asiă de siguru că suride, cătu eră de siguru că eu eram confusu, eu Vulturescu eroului învingătoriu dintr'atatea amoruri. Amu tacutu fiindcă nu scieam ce se dicu. — Ea inse vrea să-i mai trēca de uritu căci începă acusi: Unde caletoresci Dnule. —

„Cătru Viena.”

„E bine, asiă caletorim de împreună.”

„Dauna” murmură eu.

„Asiă dar' ve pare reu”, me intrerupse ea. Ast'a nu e prea galantu.”

„Dauna că nu caletorim diu'a continuai eu, și me încercai a strabate cu ochii prin velulu ei. —

„Pentru ce”, întrebă ea, „chiaru noptea se pōte bucură omulu de o societate plăcută, deca nu poti dormi, precum mi se întempla mie.”

„E adevăratu” disei eu, „deca inse nu vedi nimicu precum se întempla aci, de unde se-ti iai unu sugetu frumosu de conversare. Arom'a unei conversari este schimbarea feci, trasurile feci sunt adese unic'a normă a minții. —

„Ah! Dta vrei se-mi vedi faci'a”, dise ea ridindu, „d'a, vedeti, acest'a a voitu-o și acelu impudentu de care ne-amu scapatu acum.”

„Si elu a voitu acest'a?”, o întrebai confusu o! eu nu voiescu. Ce me intereseza pre mine faci'a Dtale?”

„Risulu ei îndată me facu atentu de nebuni'a

ce amu exprimat. Trebuia să me coregu, asiă amu începutu din nou: nu rideti domnșiora.”

„Suntă vedu”, response ea.

„Asiă dăru nu rideti stimată dōmnă”, continuai eu, „din contr'a trebuie se ve-asiguru că faci'a D vōstre me intereseza foarte multu, și că m'ati deoblegă multu, deca mi-ati concede, deca mi-ati permite, se vi-o potu vedea cateva momente. Celu pucinu barem cătu caletorim împreună.”

„Acest'a nu-ti potiu permite, Dlu meu”, dise ea cu vōsfa, „și pentru ce?” Ce va folosi dēci ti place seu noti place faci'a mea, deca ti place, me vei lingusi și mi vei fi molest, de nu-ti place vei adormi și ierasi nu-mi cade bine, mai bine se fiu necunoscută și la totă întempleră vei profită.”

„Deca inse te-asiă lingusi, cu toate că esci acoperită cu velu?” întrebai eu.

„Nu poti se o faci”, me parodieza ea, ti lipsește sugetulu.”

„Se probam”, responsei eu cam iritat, „o! m'asiă potē și inamoră în Dyōstra, ba, v'asiă putē luă și în casetoria.”

„Numai pre ncetu, incetu, Domnule”, response suridindu angerasiulu meu, „dōra nu vei face vr'unu romanu în vagonu.”

„Cum nu? asi'a e nou, unu ce interesant, mie mi place ce e interesant. Să probam?”

„Cum voiesci se ncepi?” întrebă ea.

„Să punem că amendoi suntemu într'o societate. Dai cu ochii de mine, si'ti cam placu.”

„Să te vedu odată”, dise ea glumindu, „Bine”, continuă după ce s'a uitat la mine „nu esci uritu.”

„D'ta mergi la o amica, și apoi întrebi, cine este acelu barbatu interesant?”

„Ascēpta, ascēpta”, me intrerupse ea. Nu vorbim de interesant. Io întreb, cine e acelu toner, cam frumusieli?”

„Amio'a acest'a, continuai mai departe, „o suplinescu eu.”

(Finea va urmă.)

stranferaze la unu institutu mai mare de banca si ou mai mari garantii conformu concessiunei.

IV. Ca deca acesta transferare aru deveni de faptu imposibile, guvernulu sa urmarésca pre d-nii Jaques, Ambron si Strussberg et consortium, pentru restituirea numerariului, si totu de o-data sa ia mesura de asigurare asupr'a averei tuturor ministrilor insarcinati cu executarea legii, si cari prin neglijentia si prin lipsa de controlu, au facutu imposibile restituirea acestui numerariu, s'au pusu in pericolu asiguranțele ce avea statulu pentru terminarea resoului concedatu.

V. Ca pentru ori ce alte daune aru resultá pentru plata, din calcările constatate de comisiune a legii de concessiune, ministri ce au fostu insarcinati cu aplicatiunea ei sunt civilmente responsabili.

(Semnati): N. Fleva, Eug. Statescu, N. Voinov, R. S. Campiniu Al. D. Holban, Candiano Popescu, B. Radian, I. V. Andrianu, I. G. Gálca, V. A. Holban, C. F. Robescu, C. Braescu, D. Tacu, C. Caramaliu, Sacalof, Dimancea C. Racovitia, Ch. Magheru, C. T. Grigorescu, R. Mihaiu, P. Gheorghide, A. Lazarescu S. Beloesco, C. Mhaescu, N. R. Locusteanu, C. Fleva, G. Leca, Eug. Ghica, Teodoro Dobrescu, D. C. Lupascu, N. Serbanescu, C. Th. Ghtescu, I. Radovici.

Discursulu d-lui Cogalnicenu a fostu aplaudatu in unele parti cu multa caldura de cátra adunare, mai cu osebite in partea aceea unde d. Cogalnicenu se declara respunditoriu cá ministru pentru numirea lui Ambron despre care a sciutu, voindu a imputá prin acést'a d-lui Bratianu negarea ce a facutu actului seu propriu, prin declaratiunea sea ca n'a sciutu nimic'a despre numirea lui Ambron.

Noi nu vomu dice nimic'a altu in acestu punctu, de cátu numai ca tristu lucru este ca unu ministru constitutionale sa dica „nu sciú, n'amu vedutu,” cându e vorb'a despre o numire pentru care elu insusi este respunditoriu, si gloriosu lucru este ca unu ministru care a inclinat o-data spre guvernamentulu personale sub care raspunderea nu póte fi sea directu, sa dica: sciú si iau raspunderea cutáru act!

In urm'a d-lui Cogalnicenu n'a mai vorbitu nimene, pentru ca s'a inchisu discutiunea, insa s'a iscatu o alta discutiune fórt aprinsa, cându s'a comunicatu camerei ca majoritatea comisiunei compusa din d-nii Fleva, Holban, Robescu si Sihleanu s'u prononciatu pentru propunerea de urmáirea ministrilor, cari au aplicatu concessiunea, contr'a opiniunei minoritáiei compusa din d-nii Const. Bosianu, N. Ionescu si Blaranberg, care a fostu: a se desparti cestiunea financiara de cestiunea politica d'o camdata, resolvându-se mai întâi cea financiara, si apoi separatu cea politica.

De aci au nascutu desbateri cari nu mai semanau decátu a dispute inversiunate, apostrofári ale unor membri ai majoritáiei asupr'a altoru membri majoritáiei cari reculau inaintea unei calcári flagrante ce se facea constitutionei prin partea politica a acestei propuneri, din cari a resultatu ruperea d-lui Nicolae Ionescu de vechii sei amici disi liberi si independinti, si cari inaintea d-sele acum nu mai erau de cátu partisani pasionati, cari voiau tragerea la raspundere a ministrilor intr'unu modu partialu, scutindu pre cei mai vinovati, pre autorii premeditatori ai desastrului financiaru cu care ne amenintá Strussberg, pre d-nii Roseto-Bratianu, si tragendu la raspundere numai pre acei cari au fostu siliti sa aplice o asemenea concessiune.

Aceste desbateri au fostu caus'a ca nu s'a potutu votá Vineri nici un'a din propunerile ce erau depuse la biurou de cátra diferiti deputati, si s'a mai discutat si astadi tota siedinti'a, dupa ce se inchisese discutiunea.

Astadi a fostu si mai gravu lucru: tumultulu, furton'a a facutu mai imposibilu desbaterile, a facutu sa se suspende chiaru siedinti'a, si iritatiunea a impinsu pre unulu din deputati ce sustienéu propunerea de urmáirea numai a ministrilor cari au aplicatu concessiunea pána a face chiaru apelu la vendeta publica contr'a acestoru bieti ministri insultati in modulu celu mai nedemn pre cátu erá si de exclusivu.

No putemu spune lucrulu mai in amenuntu in numerulu acest'a, pentru ca faptulu dilei de astadi ne a lasatu intr'o confusiune adanca; in numerulu viitoriu insa vomu dá amenuntele.

Acum teta numai resultatul votului: s'a pusu mai întâi la votu propunerea de urmáirea ministrilor ce au aplicatu concessiunea si s'a respinsu cu majoritate de 69 voturi contr'a a 52 voturi pentru; s'a pusu apoi la votu o propunere de trecere la ordinea dilei motivata pre increderea ce se esprima ea guvernulu se va adresá la arbitri in cestiunea concessiunei, iera camer'a nu va prejudecá cestiunea raspunderei ministeriale prin trecerea la ordinea dilei, si s'a adoptatu acést'a cu 56 voturi contr'a a 8 voturi si a 4 abtineri.

Ieta resultatul a treispredice dile de lungu si fortunose desbateri!!!
„Tr. Car.”

Varietati.

*** Siete individiucisi prin unu revolveru cu 6 focuri. Rochefortu aduca in noulu seu diariu „Le mot d'ordre” o seria de anecdote picante. Un'a dintre acelea e urmátorea: Unu capitanu de francitireuri probabile unu urmatoriu a d. de Crac (care e unu Minchhausen francesu) nará de curendu intr'o societate un'a din aventurile ce a avutu la inceputulu resbelului. „Inchipuiti-ve; erá nópte, stam singuru la panda intr'o tufa, n'avemu alta arma de cátu unu revolveru cu siese focuri. Asceptamu unu detasiementu de inimi, fára a sci din cáti fetiori constá acést'a. De odata audu numai com se misca nainte, atunci descarcu tote siese focurile odata... Urmá o tacere adenca. Lun'a se ridica incetu pre orisonu; io esu din panda a fára si vedu siete cadavre intinse pre pamentu. — „Lasa-te, lasa-te”, striga unu ascultatoriu, ce nu voiá se credia, „siete cadavre cu unu revolveru cu siese focuri!” — „Pre onóre erau din gard'a nationale, toti siete insurati. Unulu din ei morise de bucuria, vedindu ca cade socru-seu.”

*** Copii belicosi. Din Americ'a se istorisesc: La fortulu Dodge, Jowa, se delectau mai multi copilandri in jocuri de resbelu, si cá „prussi” nevalescú asupr'a unui siru de siopruri cu fenu, cari reprezentau o fortarétia francesá. Prussii cucerescu fortarétia, si cá sa-si resbune camaradii caduti o si aprindu. Toto fenulu se prefacu in cenusia, precum si o siura cu tota provisiunea, de fenu, paie etc. Doue case inea numai cu mare necasu se scapara de foculu mistuitoriu. „Beligerantii” inea fára deosebire de „francesu” seu „prussu” au fostu aspru pedepsiti de cátra parintii lor.

*** Unu scandalu mare bisericescu s'a intemplat in 10 Martie in Rom'a dupa cum se scrie fóiei germane „N. Fr. Bl.” acestu scandalu a fostu in biserica numita a lui „Isusu”; in susu numit'a di predicá in acést'a famosulu pateru iesuiticu Carci, carele 'si permise nisce astufelii de expresiuni atacatórie, ordinare, contra Italiei, guvernului italianu si chiaru contr'a persónei regelui incátu publiculu iritatu 'si manifestá pre facia nemeltumirea sea. Iesuitulu infuriatu, aprindiendu-se si mai tare prin acést'a, merse mai departe — numi pre contrarii sei berbanti — si de odata sarira mai multi auditori si lu provocara a parasi amvonulu numai de cátu; de ore ce acést'a debacá si mai tare contr'a lor, nevalira asupr'a amvonului, altii s'au cercatu sa lu aperse, asiá s'a escatu unu conflictu formalu in biserica, incátu in cea mai mare graba au trebuitu sa se aduca unu despartimentu de „bersaglieri” din casarm'a cea mai de aprópe, cároru le succese abiá a restabili ordinea, arestându cati-va turburatori. Toti cei bine simtitori s'au iritatu pentru scandalulu acest'a contr'a urzitoriului lui, contr'a fanaticului iesuitu, iera guvernulu e decisu a lu pedepsi cu cea mai mare rigóre conformu legiloru.

*** (Ordinatio in Russi'a pentru portulu evreescu). In Varsiovi'a s'a publicatu in 6 c. unu rescriptu alu Tiarului, care contine ordinatio in privint'a portului israelitoru si israelitenelor din Polonia. De curiositate vomu reproduce aci cateva puncte: „Evreiloru nu li este permis portulu polonico-evreescu, esceptiunandu-se rabinii.” — „De vesmentele interdicte se tienu: rocurile lungi de metasa si brinelu, cingatori, caciule de piele si chipie mici de metasa, pantaloni scurti, etc. etc.” — „Perciunii sunt strictu opriti, barba e permis se póte numai cei ce primescu portulu rusescu. Celoru ce au imbracaminte germana nu li iertatu a portá barba.

„Jidaneloru nu li e permis a portá turbane, invelitóre, pantofi colorati etc. raderea crescutului si altele.” — „Contralucratoriele se voru visitá la polit'a in presentia barbatului seu a vreunui contagenu.” — De altmentrea acestu decretu, estraordinariu numai s'a renoitu, fiindu ca se trage inca din tempulu Tiarului Nicolae; la tota intemplantia e — rusescu.*)

*) Asiá aru trebui sa urmeze si regimulu din Bucuresci, vrendu sa curetie partea moldava de murdaria R.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Uroiú si fili'a Carpini siu, in protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiuului I, statatóre din 153 familie, se escria concursu pána la 23 Aprilie 1871.

Emolumentele sunt:

- 1, Casa parochiala cu gradina de legumi,
- 2, Venitul stolare, si 102 ferdele (a 22 cupe) cu cucuruza sfarmatu,
- 3, Portiunea canonica: a, doua locuri araturi de 4 cara cucuruza, b, trei locuri araturi la olalta de 4 ferdele semantura de grau, c, un'a curechiste de 1000 fire de curechiu, d, doua cimiteriuri cu pomi si de unu caru de fanu

Doritorii de a ocupá acést'a statiuone au sa astérna concurselu loru instruite in sensulu statutului organicu, la scaunulu protopopescu in Hondolu, pána la terminulu prefaptu.

Hondolu in 10-lea Martie 1871.

Cu contielegerea comitetului parochialu.

Basilu Piposiu.

Protopr.

(22—1)

Nr. 8954 1870.
civ.

Edictu.

Subscrisulu commissariu face prin ast'a cunoscutu: ca cerendu Ionu si Dobr'a Borci'a din Saliste sub midilocirea advocatului Dr. Ioanu Borci'a, prin harthi'a lor de praes. 24 Novemre 1870. Nr. 8954-civ. vendiarea realitatiloru lui Michaiu Rosic'a de pre hotarulu Salistiei spre incassarea pretensiune restante de 140 fl. v. a. c. s. c. dela cestu din urma, magistratulu Sibianu cá tribunalulu si oficiu de cause funduari prin conclusulu seu dela 8 Decembre 1870 st. n. a incuvintiatu acést'a vendiarea.

Subtu vendiarea acést'a s'au trasu urmátorele pamenturi ale lui Mihaiu Rosic'a, spre scopulu susu atinsu dejá zalogite si pretiuite, si anume:

1. loculu de aratu „in Barbosi” Nr. top. 7973 de 996⁰⁰ in pretiu de 100 fl. v. a.
2. loculu de aratu „din drumulu Amnasiului” Nr. top. 7193 de 1162⁰⁰ in pretiu de 130 „ „ „
3. livadi'a „din Mogoróde” Nr. top. 6099 de 170⁰⁰ in pretiu de 16 „ „ „
4. gradin'a din Saliste Nr. top. 3009 de 209⁰⁰ in pretiu de 140 „ „ „

Licitati'a acestoru realitati s'a statoritu la 8 Maiu st. n. cá la 1-mulu terminu; ieru cá terminu II. s'a desfiptu alu 3-lea Iuniu st. n. 1871. la 10 ore inainte d. a. in cancelari'a comunala din Saliste.

Conditiele subtu cari se dau susu semnatele pamenturi sunt urmátorele:

1. Musiterii de aste realitati voru depune pre mész'a commissariului ca vadiu 10% din pretiu.
2. Aste pamenturi se voru vinde si unulu câte unulu si si de a valom'a; la terminulu 1-mu numai preste, la alu 2-lea si subtu pretiu.

Cumperatoriulu va raspunde diumetate din pretiulu de mezzatu in terminu de 8, diumetate inse in terminu de 14 dile dupa licitatia la man'a commissariului subscrisu.

4. Faptic'a posesiune si folosire a pamenturiloru cumperate, si o va acurá comperatoriulu numai dupa ce va fi respunsu intrég'a suma de comperatu.

Creditorii hypotecari, cari nu siedu cu locuinti'a in Sabiu seu aprópe de estu orasiu se provóca totu odata cu estu edictu, cá sa si puna la loculu deregatoriei vichili, spre a i representá la impartirea baniloru scosi din vendiarea si cá sa le indice pána la terminulu de vendiarea numele si locuinti'a, cáci la din contra li se va pune exoffo unu curatore, cá representante. Mai in urma se aviséza toti acei'a, cari socotescu ca aru poté sa aréte vre-nun dreptu de proprietate — de prioritate seu alte pretensiuni la realitatele zalogite, — se aviséza a si substerne actiunile lor pretensive oficiului funduariu susu amintitu negresitu in terminu de 15 dile dela diu'a, in carea s'au publicatu mai in urma edictulu — de si nu li se va fi intimatu anume incunoscintia despre licitatie — cáci la din contra astufelii de actiuni nu voru impedá procederea executiei; iera pretendenti se voru avisá singuru numai la suma de vendiarea, carea va prisosi, dupa ce se voru fi acoperitu alte pretensiuni liquide.

Sabiu 19 Martie 1871,

I. Maximu

(21—1)

cá commissariu de licitatie.